

Tom Behnke (FP):

Justitsministeren sagde, at han ikke kunne komme nærmere ind på trusselsniveauet; men jeg kunne godt tænke mig, om justitsministeren kunne komme nærmere ind på truslens art, altså hvorfor det ikke var sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at Salman Rushdie skulle komme til Danmark den 14. november. Skyldtes det herboende muslimske fundamentalister, eller skyldtes det, at man havde fået rapporter om, at der fra udlandet kunne blive foretaget angreb i forbindelse med Salman Rushdies besøg i Danmark? Spørgsmålet er altså: Var det en intern trussel, eller var det en ekstern trussel?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil kort svare på spørgsmålene, men i øvrigt kommer der jo, som statsministeren sagde, en forespørgselsdebat.

Der var tale om, at flere omstændigheder spillede ind, når sikkerheden skulle vurderes. En meget væsentlig omstændighed var, at besøget var kendt 7 uger i forvejen. Da Salman Rushdie besøgte Danmark i 1992, var der intet forvarsel af besøget; da Salman Rushdie besøgte Danmark to gange i 1995 – den ene gang inviteret af statsministeren og udenrigsministeren – var der intet forvarsel overhovedet, selv om nyheden desværre slap ud et døgn forinden ved det ene af besøgene; ved det besøg i Göteborg, som Salman Rushdie har aflagt, var der ikke noget forvarsel, og mig bekendt var forvarslet før besøget i Wien 2 dage. Men her var der tale om 7 uger, altså en væsentlig forskel. Det var en af de vigtige faktorer, for det er afgørende for det besøg, regeringen gerne ser etableret, at det sker med kortest muligt varsel, så sikkerheden bliver størst mulig.

Hvorfor var det ikke Justitsministeriet, der skulle sørge for beskeden? Jo, det var et kulturarrangement, og Statsministeriet og Kulturministeriet skulle stå for den del af det, som statsministeren også har redegjort for. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det.

Hvorfor kunne pressemeddelelsen ikke ændres? Baggrunden herfor var, at indholdet af den var kendt i England, og at det ville se mærkeligt ud, hvis der fremkom forskellige oplysninger i England og Danmark om den samme sag.

Til hr. Tom Behnke: Fatwa betyder dødsdom. Det er altså alvorlige ting, vi taler om. Der er mennesker, der gerne vil eksekvere en sådan dødsdom, og det var det, der var truslen.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg kan forstå på spørgsmålet, at det er formulert nogle dage før de seneste dages begivenheder, idet det handler om ministerens begrundelse for afslaget, og vi forstår nu, at det i virkeligheden er i Statsministeriets regi.

I forlængelse af den debat, der var under det foregående spørgsmål, ligger det klart, at der har været et ønske fra Statsministeriet om, at pressemeddelelsen til den danske befolkning skulle udsendes fra Justitsministeriet. Man måtte også forstå statsministeren sådan, at det skyldtes, at det havde han selv et ønske om. Jeg vil bare spørge justitsministeren, om justitsministeren kan oplyse, hvad der efter hans mening var baggrunden for, at statsministeren havde et ønske om, at justitsministeren pludselig skulle drages ind i denne sag og stå som meddeler til den danske befolkning, skønt alle tidligere beslutninger er truffet i Statsministeriet.

Niels J. Langkilde (KF):

Grunden til, at befolkningen er så optaget af dette her, er jo, at ytrings- og forsamlingsfriheden er kronjuvelerne i vores demokrati. Hvis der bliver kostet rundt med os af andre, er der sket et afgørende brud i det, der er vores kulturs grundlag.

Vores statsminister ser ud til at være tilfreds med, at man kan gøre det uden videre, og jeg vil høre, om justitsministeren finder det tilfredsstillende, at vi ikke har en situation her i landet, hvor der kan afholdes møder, uanset hvordan trusselbilledet er – navnlig når man tager i betragtning, at begrundelsen ikke er et personalespørgsmål.

Jamen hvad kan så begrunde det, når det ikke er et personalespørgsmål, når man ikke mangler ressourcer? Vil det betyde, at vi ikke fremover her i Danmark vil kunne annoncere besøg af fremmede magters statschefer, der på en eller anden måde er i terroristgrupper eller andres søgelys? Kan de ikke komme her til landet med et varsel på mere end 7 uger?

Per Stig Møller (KF):

Jeg forstår på justitsministerens svar, at denne falske melodi i pressemeddelelsen, der går på politiets ressourcer, var justitsministeren nødt til at opretholde over for offentligheden, fordi det var den besked, der var blevet sendt til England. Men justitsministeren vidste altså godt, at det var en falsk melodi, og må jeg så spørge justitsministeren: Hvorfor i alverden sagde ministeren